

A kísérő nélküli kiskorú által több tagállamban benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért az a tagállam felelős, ahol e kiskorú a kérelem benyújtását követően tartózkodik

E tekintetben a kiskorú egyik családtagjának sem kell jogszerűen tartózkodnia valamely más tagállamban

A „Dublin II”-rendelet¹ tartalmazza az Unió területén benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározását lehetővé tevő feltételek felsorolását, amely folytán arra egyetlen tagállam rendelkezik joghatósággal. Amikor valamely harmadik állam állampolgára nem a rendelet által felelősnek megjelölt tagállamban kér menedékjogot, a rendelet a menedékkérőnek a felelős tagállamba történő átadását írja elő.

Két eritreai állampolgárságú kiskorú (MA és BT), valamint egy iraki állampolgárságú kiskorú (DA) kért az Egyesült Királyságban menedékjogot. Egyik családtagjuk sem tartózkodott jogszerűen az Unió más tagállamában. A brit hatóságok megállapították, hogy már nyújtottak be más tagállamokban, így Olaszországban (MA és BT), valamint Hollandiában (DA) menedékjog iránti kérelmet. Következésképpen a kiskorúaknak a menedékjog iránti kérelmeik megvizsgálásáért felelősnek tekintett ezen államokba történő átadásáról határoztak.

Amennyiben a menedékkérő kísérő nélküli kiskorú, a rendelet² előírja, hogy a kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam az, ahol valamely családtagja jogszerűen tartózkodik, amennyiben az a kiskorú érdekét szolgálja. Családtag hiányában a kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam az, ahol a kiskorú benyújtotta menedékjog iránti kérelmét, a rendelet azonban nem pontosítja, hogy ez a kiskorú által valamely tagállamban benyújtott első kérelem, vagy pedig az a kérelem, amelyet valamely másik tagállamban utoljára nyújtott be.

Meg kell jegyezni, hogy MA és DA átadását megelőzően, BT esetében pedig az átadás végrehajtását követően a brit hatóságok a rendelet által előírt „szuverenitási záradék” alapján a menedékjog iránti kérelmek általuk történő megvizsgálásáról határoztak. Következésképpen BT, akit már átadtak Olaszországnak, visszatérhetett az Egyesült Királyságba. E záradék értelmében valamennyi tagállam megvizsgálhat valamely menedékjog iránti kérelmet, még akkor is, ha e vizsgálatért a rendeletben meghatározott feltételek szerint nem felelős. Mindazonáltal a Bíróság által megválaszolt kérdés arra vonatkozik, hogy az e három esetben elért eredmény – mely az Egyesült Királyság diszkrecionális döntésének eredménye – a rendelet értelmében kötelező-e.

Az e napon hozott ítéletében a Bíróság megállapítja, hogy amikor az olyan kísérő nélküli kiskorú, akinek egyik családtagja sem tartózkodik jogszerűen valamely tagállam területén, több tagállamban nyújtott be menedékjog iránti kérelmet, az ennek megvizsgálásáért felelős tagállam az a tagállam, ahol a kiskorú a kérelem benyújtását követően tartózkodik.

¹ Az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 50., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 109. o.).

² 6. cikk

E következtetés a rendelet szövegkörnyezetéből, valamint célkitűzéséből következik, mely garantálja a menedékkérő menekültstátuszára vonatkozó értékeléshez való hatékony hozzáférést, egyúttal különös hangsúlyt fektetve a kísérő nélküli kiskorúakra. Következésképpen, mivel a kísérő nélküli kiskorúak személyek különösen veszélyeztetett csoportját alkotják, a felelős tagállam meghatározására irányuló eljárás nem hosszabbítható meg a feltétlenül szükséges mértéket meghaladóan, ami főszabály szerint azt jelenti, hogy a kiskorúakat ne adják át más tagállamnak.

E megfontolásokat megerősíti az Európai Unió alapvető jogai tiszteletben tartásának követelménye, mely jogok között szerepel annak biztosítása, hogy a hatóságok és a magánintézmények gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenek fölé álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie. Következésképpen a kísérő nélküli kiskorúak érdekében nem hosszabbítható meg ésszerűtlenül a felelős tagállam meghatározására irányuló eljárás, hanem biztosítani kell részükre a menekült jogállás meghatározására irányuló eljárásokhoz való gyors hozzáférést.

A Bíróság pontosítja, hogy egy ilyen értelmezés nem foglalja magában azt, hogy a kísérő nélküli kiskorú menedékkérelmi kérelmének az első tagállamban történő érdemi elutasítását követően egy másik tagállamot arra kényszeríthessen, hogy vizsgáljon meg egy menedékkérelmi kérelmet. A tagállamok ugyanis nem kötelesek vizsgálni, hogy a menedékkérő rendelkezik-e menekült jogállással, ha egy kérelem azért minősül elfogadhatatlannak, mert a menedékkérő - miután vele szemben jogerős határozatot hoztak - azonos kérelmet nyújtott be.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499